

stemmelse vil binde tilsynet for stærkt til kun at anvende sundhedsplejersker, som det muligvis vil være vanskeligt at skaffe. Man stiller derfor forslag om, at bestemmelsen kommer til at lyde på, at arbejds-læger bistås af „egnet personale“, hvorunder kan falde sygeplejersker og sundhedsplejersker samt personer med anden uddannelse, som ville kunne bruges til at løse forefaldende opgaver med henblik på forebyggelse af sundhedsskader, således at tilsynet også i denne henseende skånes for at bruge overkvalificeret personale.

Til § 49.

Svarer til lovforslagets § 51.

Som en konsekvens af den forannævnte foreslåede ændring i § 48, stk. 2, stiller man her forslag om, at sidste punktum kommer til at lyde: „Til ansættelse som tilsynsmester eller assistent ved arbejdstilsynet kræves fornøden teknisk uddannelse“. Det bemærkes herved, at man i denne forbindelse anvender udtrykket „teknisk uddannelse“ i videre betydning, således at det også vil kunne omfatte personer, hvis uddannelse måske udelukkende eller i hvert fald overvejende er rent praktisk.

Til § 51.

Svarer til lovforslagets § 53.

ad stk. 5. Udvalget har anset det for ønskeligt at foretage en ændring i formuleringen, som gør det helt klart, at offentlige sygehuse ikke ved bestemmelsen får nogen forpligtelse til at oprette arbejdsmedicinske klinikker (undersøgelsesstationer), men blot får adgang til at benytte arbejds-lægernes særlige indsigt, *forsåvidt* de beslutter at oprette sådanne klinikker.

Til § 54.

Svarer til lovforslagets § 56.

ad stk. 2. Udvalget har omformet sidste punktum med det formål dels at angive, at det også kun er erhvervslidelser af alvorligere karakter, der skal anmeldes, dels

at angive, at de pågældende anmeldelser i alle tilfælde skal afgives til vedkommende fabrikinspektør og altså ikke i nogle tilfælde direkte til direktøren for arbejdstilsynet.

ad stk. 3. Udvalget har her indføjet ordene „og sikkerhedsrepræsentanter“, således at der i de tilfælde, hvor der er valgt sikkerhedsrepræsentanter, gives også disse adgang til at gøre sig bekendt med de af tilsynet i tilsynsbogen indførte påbud.

Til § 55.

Svarer til lovforslagets § 57.

ad stk. 1. Udvalget ønsker at påpege, at den tilsynet ved denne bestemmelse tillagte ret til i givet fald at påbyde, at et teknisk hjælpemiddel eller driften af en del af virksomheden standses for at afværge en overhængende, betydelig fare for arbejdernes eller andres liv eller sundhed, må benyttes med megen varsomhed, og utvivlsomme fejl ved udøvelsen af det fornødne skøn vil kunne pådrage staten et erstatningsansvar overfor vedkommende virksomhed.

Til § 56.

Svarer til lovforslagets § 58.

ad stk. 2. Udvalget finder anledning til at udtale, at den omstændighed, at det her er fastsat, at ministerens afgørelse af de af direktøren for arbejdstilsynet truffne, for ministeren indankede afgørelser er endelig, ikke afskærer den pågældende arbejdsgiver fra at forelægge spørgsmålet om, hvorvidt den af direktøren truffne afgørelse falder udenfor lovens rammer, for domstolene, jfr. herved grundlovens § 63.

Til § 59.

Svarer til lovforslagets § 61.

ad stk. 1. Forsåvidt det pågældende arbejde er ganske kortvarigt, ville det efter udvalgets opfattelse ikke være tilstrækkeligt begrundet at vælge sikkerhedsrepræsentanter for arbejderne. Der er imidlertid ved forslaget stk. 2 i overensstemmelse med lovforslagets § 61, stk. 2, givet hjemmel for